

**МІЖНАРОДНИЙ ЦЕНТР
КУЛЬТУРНОЇ СПАДЩИНИ ТА КУЛЬТУРНИХ ЦІННОСТЕЙ**
Товариство з обмеженою відповідальністю

01135, м. Київ, вул. Жилинська, 148, E-mail: intercultureheritage@gmail.com

Код ЄДРПОУ 41234485

П А С П О Р Т
ПАМ'ЯТКИ НАЦІОНАЛЬНОГО ЗНАЧЕННЯ
ВИЗНАЧНЕ МІСЦЕ

**Могила соратника Богдана Хмельницького Данила Нечая
1651 р., 1954 р.**

ПАСПОРТ

об'єкта культурної спадщини

Могила соратника Богдана Хмельницького Данила Нечая

(найменування об'єкта)

вид	тип	категорія пам'ятки
Історії	Визначне місце	Національного значення

1. Дата утворення об'єкта:

1651 р., 1954 р.

2. Місцезнаходження об'єкта:

Вінницька область, Тиврівський район, за 1,7 км на південний схід від села Черемошне та 2 км на північний схід від села Красне

3. Охоронний № пам'ятки:

020023-Н

4. Дати і № рішень, відповідно до яких об'єкт узятий на державний облік та визначено категорію пам'ятки:

Постанова Кабінету Міністрів України від 3 вересня 2009 р. № 928

5. Наявність охоронних дощок, охоронних знаків, інших інформаційних написів, позначок:

Відсутні

6. Власник:

Державна власність

7. Користувач:

Сектор культури і туризму Тиврівської районної державної адміністрації у Вінницькій області

Адреса: 23300, Вінницька обл., Тиврівський р-н., смт.Тиврів, вул.Тиверська, 49

8. Охоронний договір :

Охоронний договір не укладено

9. Функціональне використання:

сучасне	первісне	інші (протягом часу існування об'єкта)
Поховання	Поховання	Не змінювалось

10. Історичні дані про об'єкт:

НЕЧАЙ Данило (р. н. невід. – п. 20(10).02.1651) – військовий і державний діяч, полковник брацлавський, активний учасник національної революції 1648-1676 рр., один з найближчих соратників Б. Хмельницького.

За даними польського дослідника Веслава Маєвського, родина Д. Нечая що осіла на Київщині, походила з Мстислвщини, за іншими даними – Подільського воєводства чи Волинського воєводства. Народився, ймовірно, у м. Барі. Мав трьох братів: Матвія Нечая - сотника, а згодом наказного полковника Уманського полку; Івана Нечая - могилівського полковника; Юрка Нечая - сотника Могилівського полку (чи старшини в 1656-59 роках).

Нечай входив до складу налаштованого старшинського угруповання разом з Кривоносом, Гладким та Мозирею. З новим гетьманом Б. Хмельницьким мав часті суперечки. Нечай рішуче виступав проти умов Зборівського договору Криму з Польщею 1649 р., закликав до продовження боротьби з Річчю Посполитою, чинив опір спробам шляхти вернутися до своїх маєтків в Україні, не виконував постанов щодо обмеження числа козацького реєстру, сприяв розгортанню на Брацлавщині боротьби селян проти панів. Усупереч умов Зборівського договору військо Нечая зайняло Шаргород, Браїлів, була організована економічна блокада підпорядкованих королівській адміністрації західних районів Поділля, а також масове переселення тамтешніх міщан і селян на козацьку територію. За свої дії Нечай був засуджений польським королем Яном II Казимиром Ваза до смерті.

З початком національно-визвольної війни брав участь у здобутті

козаками Кодака, у битві під Жовтими Водами, у битві під Корсунем, здобув Бродівський замок. Організував Брацлавський полк. Потім став одним із соратників Максима Кривоноса, відзначився в боях на Вінниччині та під Меджибожем. Як брацлавський полковник брав участь у битві під Старокостянтиновом, зокрема, перед 10 вересня 1648 р. його загін взяв місто, а 14 вересня відбив штурм війська Речі Посполитої. Також брав участь у битві під Пилявцями, в облозі Львова та Замостя. Після повернення до Києва з волі Б. Хмельницького Нечай командував київським гарнізоном, вів переговори з дипломатами Речі Посполитої у Києві та Переяславі (поч. 1649 р.; зокрема, 22 (12) березня 1649 р. з Шаргорода написав листа до регіментаря Станіслава Лянцконського, в якому застерігав його від виправи в сторону демаркаційної лінії. Його полк облягав Збараж, відіграв значну роль в Зборівській битві. 1650 р. разом з М. Гладким здобув Сороки і тодішню столицю Молдавії Ясси (вересень 1650 р.), цим примусивши молдавського господаря Василя Лупула до укладення союзу з Б. Хмельницьким.

В лютому 1651 р. 40-тисячне коронне військо на чолі з Марцином Калиновським пішло на Поділля. Нечай зі своїм полком (майже 3 тис. чоловік) кинувся йому назустріч. Під Красним він вирішив зупинитися, дізнавшись, що головний бунтівник перебуває зовсім недалеко і вислав передову сторожу під орудою сотника Шпаченка в містечко Ворошилівка, Марцін Калиновський не встояв перед спокусою одним махом розправитися з ненависним брацлавським полковником. 9 лютого під покровом ночі 4-тисячний загін драгунів (передова сторожа на чолі зі С. Лянцкоронським) підкрався до Ворошилівки, оточив її і вирубав до ноги сторожу й усе населення містечка, щоб ніхто не попередив Нечая. Основні сили в цей час у цілковитій тиші рухались до Красного, куди добрались посеред ночі. Козаки біля брами не очікували нападу, бо вважали, що то повертається сотня Шпаченка, тож драгуни майже безперешкодно увірвались на сонні вулиці - напередодні козаки святкували масницю і тепер, нетверезі, спали безпробудним сном. Сам Нечай був впевнений, що ворог далеко, і що Шпаченко в разі небезпеки повідомить його. Тому він безпечно гуляв, поки вороги обступили місто і почали штурм. Нечай героїчно бився,

отримав безліч поранень.

За даними Веслава Маєвського, був взятий в полон Казимиром Пісочинським, вбитий під час суперечки щодо полоненого.

Учасник тих подій - польський жовнір Станіслав Освенцим так писав в своєму щоденнику: *«Нечай, перебуваючи в той час наїдпитку, коли його повідомили про прихід війська, був упевнений, що в Красне прибув з козаками сотник Шпак із Мурафи; потім, упевнившись, що справи не веселі, вскочив на коня, став битися, як подобало хороброму юнаку, і перначем своїм підганяв козаків до битви, але серед безладдя і метушні він не міг організувати супротив і, хоробро захищаючись, пав у битві сам, а разом із ним полягло багато козаків».*

Пізніше виникла суперечка через його срібну булаву між М. Калиновським та С. Лянцкоронським.

Очевидець подій Ольбрахт Радзивілл описував, що коронні вояки, потрапивши у замок, зайшли до церкви великомучениці Варвари, де застали відправу над Нечаєм: тіло лежало на килимі, біля нього 4 попи і брат, яких зарубали. Анонімний щоденник стверджував, що козаки забрали тіло до замкової башти, поклали на оксамиті, запалили свічки; священника, який співав псалми, забрали і привели до М. Калиновського, потім «німці обложили вогнем і так його... спекли припоминаючи..., як то козаки знущалися над християнськими священниками».

Місцеві жителі пропонували великий викуп за тіло, щоб поховати його з почестями, але «поляки порубали його на мак і кинули в річку Краснянку».

За народними переказами, місцеві сміливці врятували від наруги голову полковника, яку поховали разом із іншими загиблими козаками між Черемошним і Красним у великому кургані, насипаному козацькими шапками і оточеному шістьма меншими курганами (сьогодні налічується сліди 10 курганів). Насправді, якщо і відбулося поховання голови Нечая та загиблих козаків біля Черемошного, то в існуючий давній курган.

За версією історика М. Костомарова, голову відвезли до Києва і поховали в одному з монастирів. Існують версії про поховання голови

народного героя у Вінницькому домініканському монастирі за наказом Івана Богуна або навіть про відправку до Стамбулу, де нібито жив дід Нечая по материнській лінії.

За повідомленням Є. Сіцинського (посилаючись на повідомлення Ч.Г. Неймана та В.Б. Антоновича), у 1884 році в кургані біля Черемошного були викопані кості, 2 великих стремена та шпора (хто розкопував та де знаходяться знахідки невідомо).

В народі ця могила здавна називалася «Могилою Нечая», люди встановили дерев'яний хрест на кургані, про свідчить умовна позначка на топографічній мапі 1913 р. У 1925 р. на могилі з'явився пам'ятний знак, а в 1954 р. до 300-річчя Переяславської ради на кургані було встановлено чотиригранний обеліск, виготовлений з гніванського граніту місцевими каменярями з пам'ятним надписом. Автор обеліску – Маньківський.

У 1996 р. поруч з обеліском встановлено дерев'яний хрест.

На честь Данила Нечая названі вулиці у Вінниці, Тернополі, Дніпрі та Львові. У Брацлаві, колишньому осередку полку котрим він керував, Нечая встановлено погруддя.

11. Відомості про сучасний стан об'єкта:

Розташування об'єкта і його роль у навколишньому середовищі	Поховання розташоване за межами населених пунктів, за 1,7 км на південний схід від села Черемошне та 2 км на північний схід від села Красне, за 40 м на захід від ґрунтової дороги Черемошне - Пирогів.
Ландшафт	Поховання розташоване на вершині плато, між двома струмками - лівими притоками річки Краснянка. Територія навколо пам'ятки засаджена листяними деревами.
Опис об'єкта	Поховання розташоване на кургані діаметром 52 м по лінії захід-схід та 58 м по лінії північ-південь, висотою 4,7 м. Дещо витягнутий у північній частині. Вершина кургану штучно зрізана (ймовірно під час встановлення

	<p>пам'ятного знаку), в результаті чого утворився майданчик круглої форми діаметром ≈ 16 м.</p> <p>На кургані встановлено пам'ятний знак у вигляді чотиригранного обеліску він складається із двох каменів, від основної частини та ступінчастого цоколю відділений карнизом.</p> <p>Пам'ятник виготовлено з гніванського граніту місцевими каменярами та викарбувані пам'ятні написи: «Тут похований герой народно-визвольної війни українського народу брацлавський полковник Данило Нечай який загинув в 1651 році в бою з польсько-шляхетськими військами», та викарбуване зображення геральдичного щита у вигляді сувою пергаменту на фоні лаврового вінка та перехрещених шабель, на якому напис: «Споруджено у 1954 році на відзначення 300 річчя возз'єднання України з Росією».</p> <p>У 1996 р. неподалік від обеліску встановлено дерев'яний хрест висотою 2 м. Обабіч пам'ятного знаку встановлені металеві флагштоки.</p>
Перебудови, втрати й історичні нашарування	Об'єкт не зазнав перебудов та втрат.
Наявність творів мистецтва та їх опис	Відсутні
Опис території об'єкта	Могила Д. Нечая розташована на високому кургані, який з усіх сторін оточений полями, північно-східна пола межує з ґрунтовою дорогою на село Красне. Територія

	навколо поховання упорядкована, висаджені листяні дерева. Від вершини кургану в північно-східному напрямку прокладено ґрунтову доріжку.
Загальна оцінка технічного стану об'єкта, дата, № акта технічного стану	Загальний стан об'єкта культурної спадщини – добрий. Акт технічного стану від 30.06.2017 р. № 1.
Наявність інженерних мереж та інженерного обладнання	Відсутні
Дата і № довідки про майнову цінність об'єкта, найменування організації, яка провела оцінку, вартість в гривнях	Майнова цінність не визначена

12. Перелік складових (для комплексу (ансамблю), визначного місця):

-

13. Територія об'єкта:

Площа	0,25 га.
Опис меж території об'єкта	Могила Д. Нечая роташована на високому кургані, який з усіх сторін оточений полями, північно-східна пола межує з ґрунтовою дорогою на село Красне. Територія навколо поховання упорядкована, висаджені листяні

	дерева. Від вершини кургану в північно-східному напрямку прокладено ґрунтову доріжку.
--	---

14. Оцінка антропологічної, археологічної, естетичної, етнографічної, історичної, мистецької, наукової чи художньої цінності об'єкта:

Якості об'єкта, завдяки яким він набуває культурної цінності як пам'ятка	<p>Виходячи з вищевикладеного можна зробити такі висновки: об'єкт відповідає критеріям автентичності пам'яток національного значення, а саме:</p> <ul style="list-style-type: none"> - увічне пам'ять відомого військового діяча, соратника гетьмана Б. Хмельницького; - пов'язаний з історичними подіями визвольної війни сер. XVIII ст. під керівництвом гетьмана Б. Хмельницького та його прибічника Д. Нечая; <p>Таким чином предметом охорони може бути визначено: історико-меморіальну цінність об'єкту.</p>
---	--

15. Зони охорони пам'ятки:

Організація-розробник науково-проектної документації	Відділ у справах будівництва і архітектури Вінницького облвиконкому. Інженер Л. Гужва.
Дата розроблення науково-проектної документації	11.07.1981 р.
Дата і номер документа про затвердження	Рішення Виконкому Вінницької обласної ради народних депутатів від 16.09.1982 р. № 483 "Про затвердження охоронних зон та зон регулювання забудови

науково-проектної документації	навколо пам'ятників історії та культури".
Короткий опис меж зон охорони із зазначенням площі кожної зони	Охоронна зона проходить на відстані 50 м радіусом від центру кургану. Площа охоронної зони 0,785 га. Зона регулювання забудови співпадає з охоронною зоною.

16. Наявність науково-дослідної та науково-проектної документації на об'єкт:

Найменування документації	Рік розроблення	Автор (організація)	Місце зберігання, інв. №
Науково-проектна документація не розроблялася			

17. Дослідницькі й реставраційні роботи на об'єкті:

Найменування робіт	Рік проведення	Замовник	Виконавець	Підрядна організація
Дослідницькі й реставраційні роботи не проводилися				

18. Основні джерела відомостей про об'єкт:

Археологічні матеріали	
Іконографічні матеріали	1. Мапа 1868 р. 2. Мапа 1913 р.
Архівні	

матеріали	
Бібліографічні матеріали	<ol style="list-style-type: none"> <li data-bbox="520 210 1493 439">1. Горобець В. М. Нечай Данило // Енциклопедія історії України: у 10 т. / редкол.: В.А. Смолій (голова) та ін.; Інститут історії НАН України — К.: Наукова Думка, 2010. — Т. 7: Мл — О. — С. 381. <li data-bbox="520 465 1493 568">2. Грушевський М. Історія України-Руси. — Т. IX-1. — С. 183. <li data-bbox="520 595 1493 954">3. Вінниччина туристична: краєзн. довід. / упоряд. О. Кізян; ред. М. Спиця; дизайн Н. Спиця; відп. за вип. Н. Морозова; управління культури і туризму Вінниць. облдержадм., Вінниць. ОУНБ ім. К. А. Тімірязєва. — Вінниця: ДП «Державна картографічна фабрика», 2009. — С. 201. <li data-bbox="520 981 1493 1151">4. Визначні пам'ятки Вінниччини. Альбом / Вінниц. обл. краєзн. музей; відп. за випуск К. Висоцька — Вінниця, 2011. — С. 84-86. <li data-bbox="520 1178 1493 1348">5. Кветний Н.С., Лютворт Г.А., Пшук І.П., Рубін, М. Б. Пам'ятні місця Вінниччини. — Одеса: Маяк, 1966. — С. 84. <li data-bbox="520 1375 1493 1478">6. Костомаров М. Богдан Хмельницький. - Т.2. - СПб, 1884. — С. 284. <li data-bbox="520 1505 1493 1675">7. Коваленко С. Нечай Данило // Україна під булавою Богдана Хмельницького. Енциклопедія у 3-х томах. Том 1. — Київ: Стікс, 2007. <li data-bbox="520 1702 1493 1805">8. Кравчук В. І., Подолинний А.М. Пам'ять землі подільської: путівник. — Одеса: Маяк, 1976. — С. 52. <li data-bbox="520 1832 1493 1935">9. Кривошея В. В. Козацька еліта Гетьманщини. Київ: ІПіЕНД імені І. Ф. Кураса НАН України, 2008. — 452 с. <li data-bbox="520 1962 1493 2065">10. Липинський В. К. Участь шляхти у великому українському повстанні під проводом гетьмана Богдана

Хмельницького / Твори, т. 2. — Філадельфія, 1980.

11. Освенцима Станислава, дневник, 1643 – 1651 гг. (в извлечении и переводе) с предисловием В.А. // Киевская старина. – 1882. – № 1. – С. 370-372.

12. Памятники истории и культуры Украинской ССР. Каталог-справочник. - К.: Наукова думка, 1987. - С. 63.

13. Пам'ятки історії та культури Вінницької області. Словникова частина [Текст] / Упорядники: Ю.А. Зінко, М.Р. Мудраченко та ін. – Вінниця: ДП «Державна картографічна фабрика, 2011. – С. 272.

14. Самоквасов Д.Я. Сведения 1873 г. о городищах и курганах. Подольская губерния // Записки Императорского Русского археологического общества. – СПб, 1895. - Т. VIII. - Вып. 1 и 2. новая серия. - Кн. 1. - С. 267.

15. Сецинский Е. Археологическая карта Подольской губернии // Труды XI археологического съезда в Киеве 1899 г. – М., 1901. – Т. 1. – С. 274.

16. Тамтура А., Коваль О. Історія Тиврівщини. - Вінниця: ФОП Барановська Т. П., 2012. — С. 41-43.

17. Тиврівщина. Краєзнавчі нариси. — смт Тиврів: ТОВ Нілан-ЛТД, 2012. — 306 с. — С. 187-188, 257.

18. Тиврівщина: Альбом / Стебелев А., Очеретяний Є. — Туристичне видання. — Вінниця: ТОВ Нілан-ЛТД, 2015. — С. 22-23, 44.

19. Українське козацтво. Мала енциклопедія. — Київ, 2006.

20. Чотирнадцять мандрівок Вінниччиною. Уклад. Д. Антонюк — К.: Грані-Т, 2009. — С. 84-85.

21. Щусь В.В. Історія села Красне. Історичне видання. - Вінниця: ФОП Рогальська І. О., 2012. - С. 10-13.

22. Яковенко Н.М. Українська шляхта з кінця XIV до

	<p>середины XVII століття. Волинь і Центральна Україна. — Київ 2008.</p> <p>23. <i>Majewski W.</i> Nieczaj (Neczaj) Daniło h. Pobóg z odmianą (zm. 1651) // <i>Polski Słownik Biograficzny</i> — Wrocław — Warszawa — Kraków — Gdańsk: Zakład Narodowy Imienia Ossolińskich, Wydawnictwo Polskiej Akademii Nauk, 1984. — t. XXII/4, zeszyt 95. — S. 721—723.</p>
--	--

19. До паспорта додаються графічні матеріали та фотофіксація:

Найменування	Кількість	Дата виконання	Виконавець
Ситуаційна схема розташування об'єкта в структурі місцевості за матеріалами Google	1	2017 р.	
Генеральний план з позначенням зон охорони	1	2017 р.	
План пам'ятки	2	2017 р.	
Розрізи	1	2017 р.	
Фотофіксація:			
Фото загального вигляду	4	2017 р.	
Фото фрагментів	1	2017 р.	
Історичні фото	1	1975 р.	В.С.Слободянюк

Паспорт склав:

Посада та назва організації	Спеціальність, кваліфікаційний рівень	Прізвище, ініціали	Підпис	Дата складання
ТОВ "Міжнародний центр культурної"	Мистецтвознавець (спеціаліст)	О.Чувашова		Липень 2017 р.

спадщини та культурних цінностей"				
ТОВ "Міжнародний центр культурної спадщини та культурних цінностей"	Історик-музеєзнавець (спеціаліст)	Л. Карпенко		Липень 2017 р.

Директор ТОВ
"Міжнародний центр
культурної спадщини та
культурних цінностей"

Я.П. Гаврилук

Зав. сектором охорони культурної спадщини управління культури і мистецтв Вінницької облдержадміністрації

М.В. Потупчик

(ініціали, прізвище, підпис, печатка)

ГРАФІЧНА ЧАСТИНА

1. Ситуаційна схема розташування об'єкта в структурі місцевості за матеріалами Google.
2. Генеральний план з позначенням охоронної зони.
3. План пам'ятки.
4. Загальний план пам'ятки
5. Розріз пам'ятки.

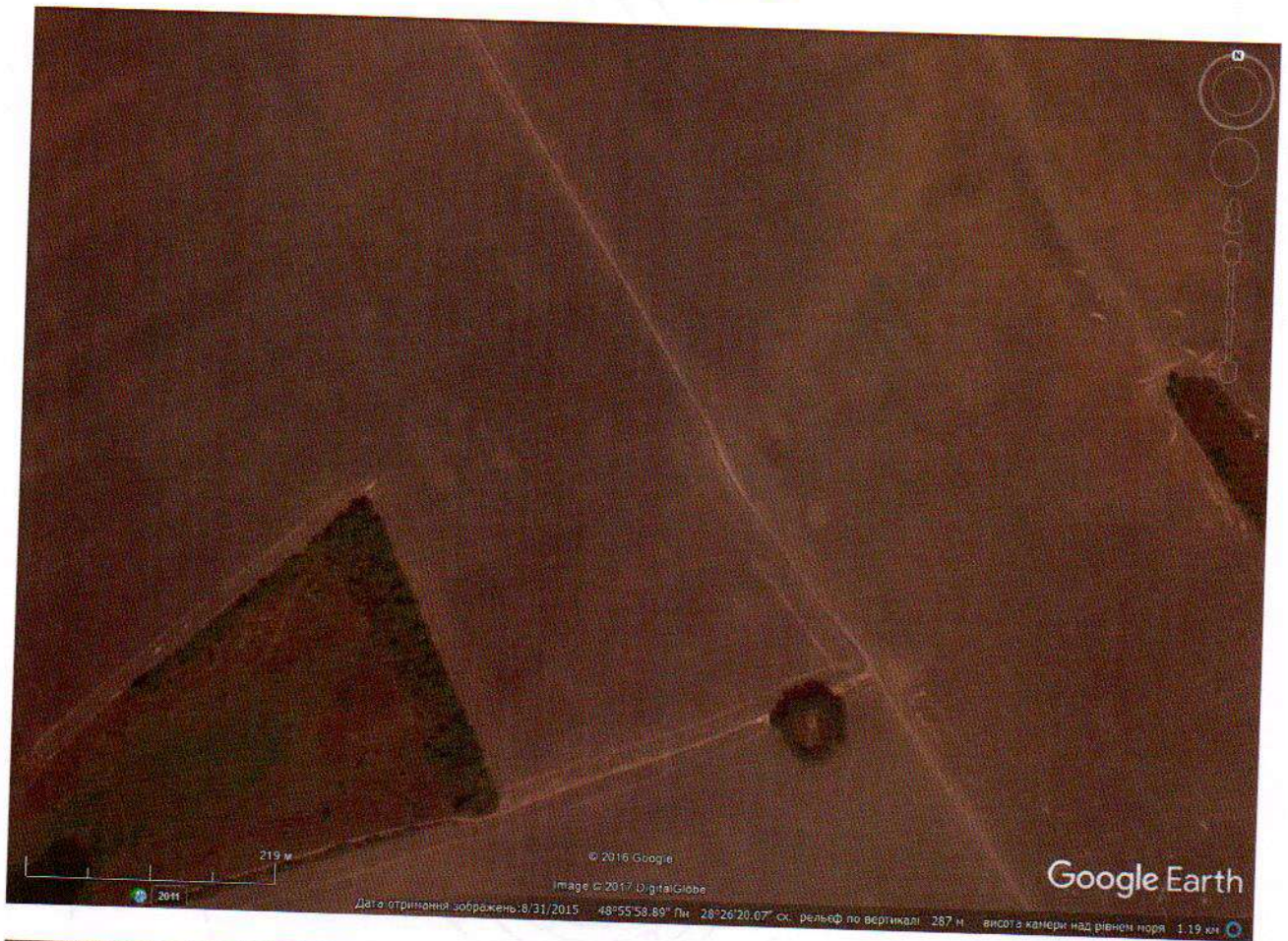
Аналіз архівної іконографії

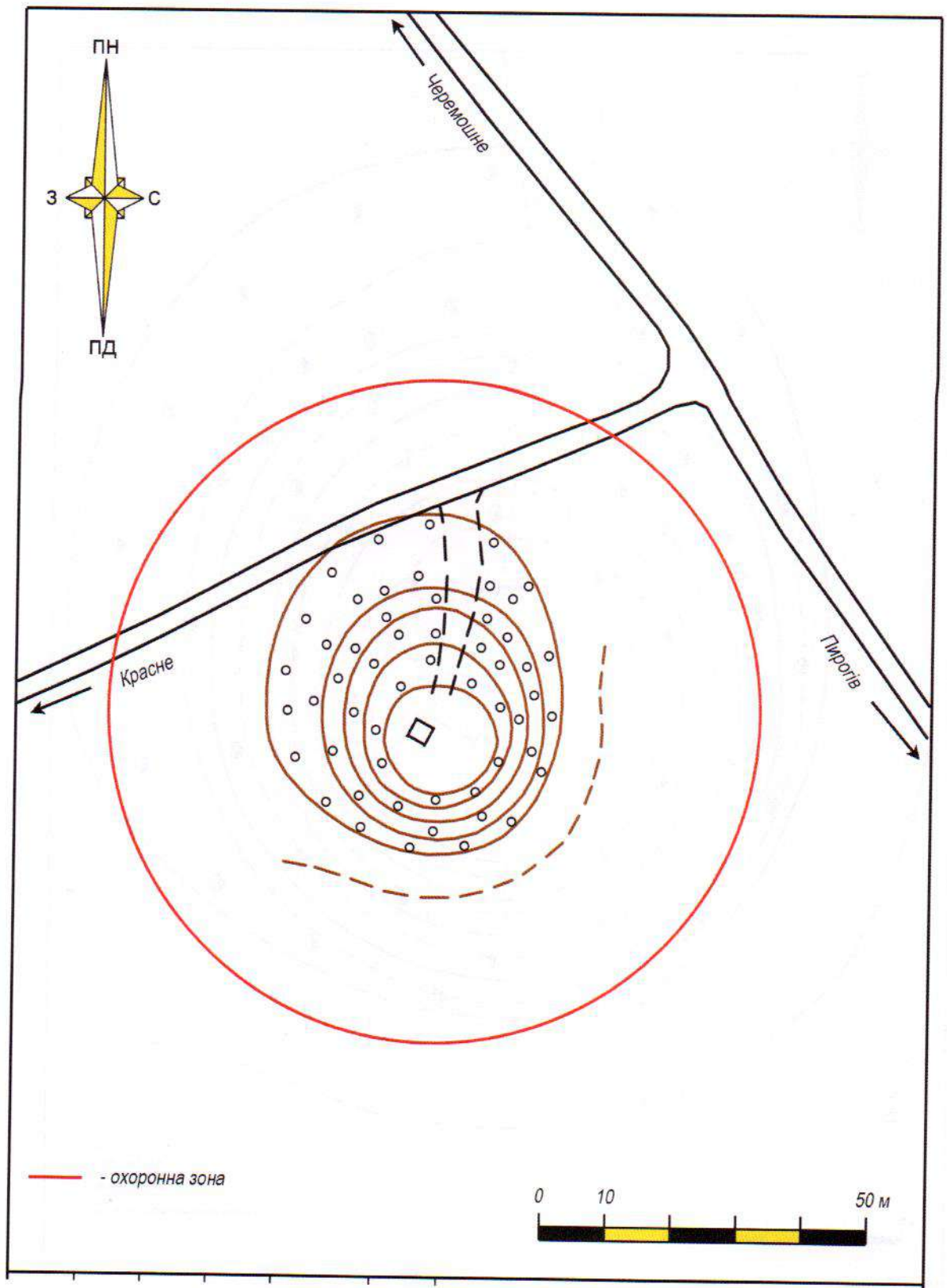
6. Фрагмент мапи 1868 р.
7. Фрагмент мапи 1913 р.
8. Пам'ятник на могилі Д. Нечая. Фото 1975 р.

Фотоілюстрації

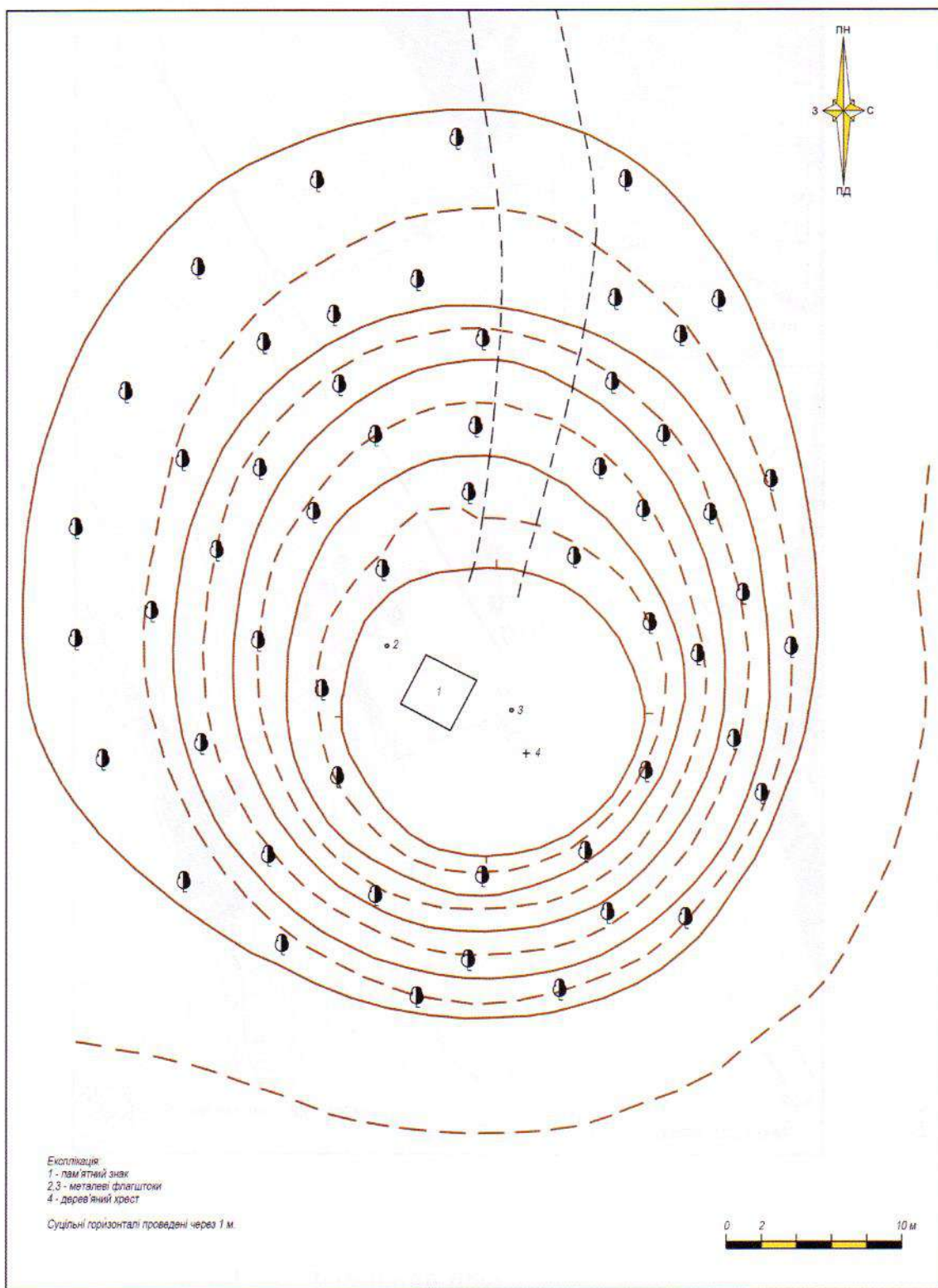
- Фото 1. Загальний вигляд пам'ятки. 2017 р.
- Фото 2. Панорама загального вигляду пам'ятки. 2017 р.
- Фото 3. Панорама загального вигляду пам'ятки. 2017 р.
- Фото 4. Загальний вигляд могили Данила Нечая. 2017 р.
- Фото 5. Загальний вигляд могили Данила Нечая. 2017 р.
- Фото 6. Обеліск на могилі Данила Нечая. 2017 р.
- Фото 7. Обеліск на могилі Данила Нечая. 2017 р.
- Фото 8. Обеліск на могилі Данила Нечая. Тильна сторона. 2017 р.
- Фото 9. Написи на стелі. 2017 р.
- Фото 10. Дерев'яний хрест. 2017 р.

1. Ситуаційна схема розташування об'єкта в структурі місцевості за матеріалами Google

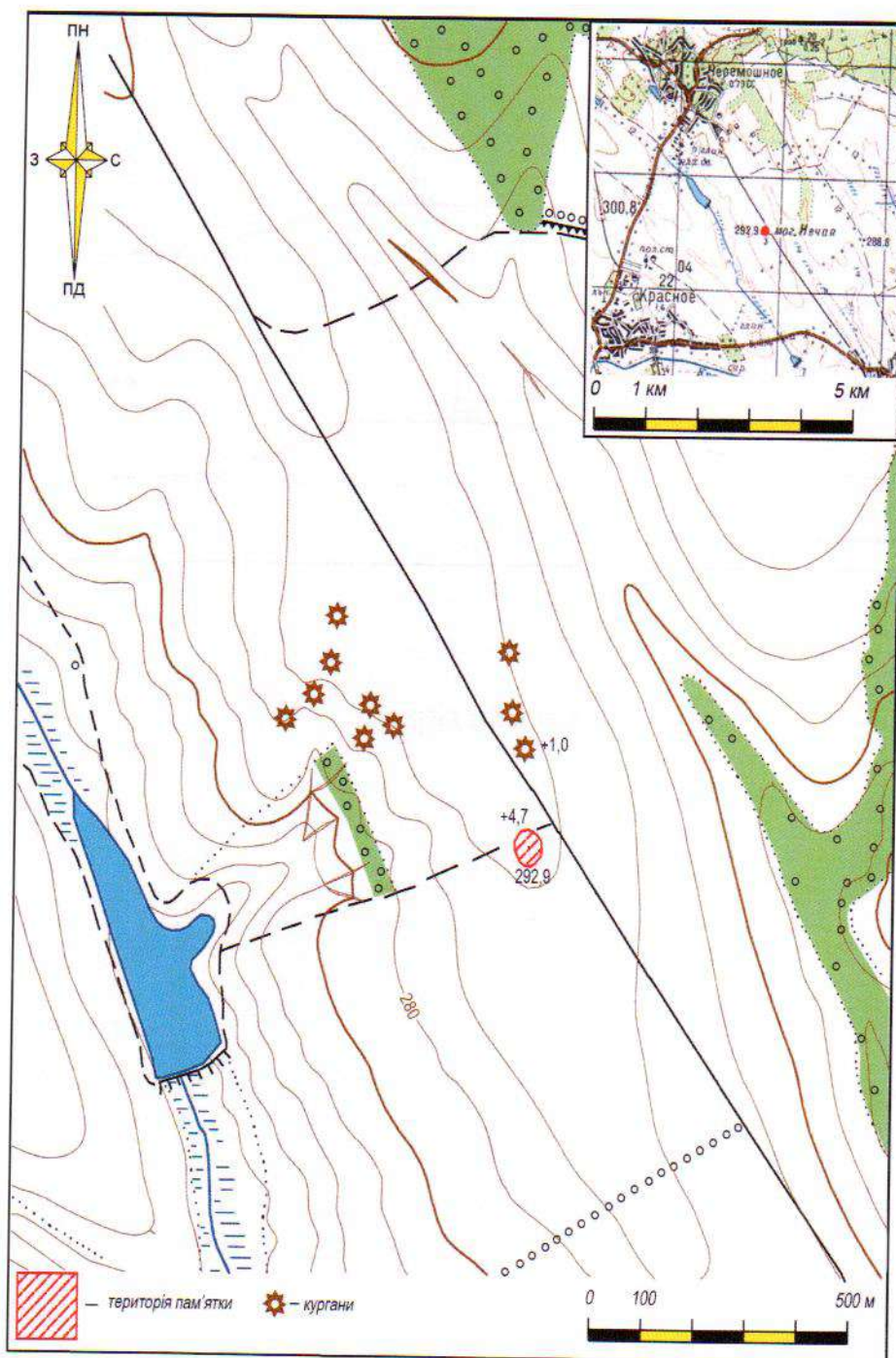

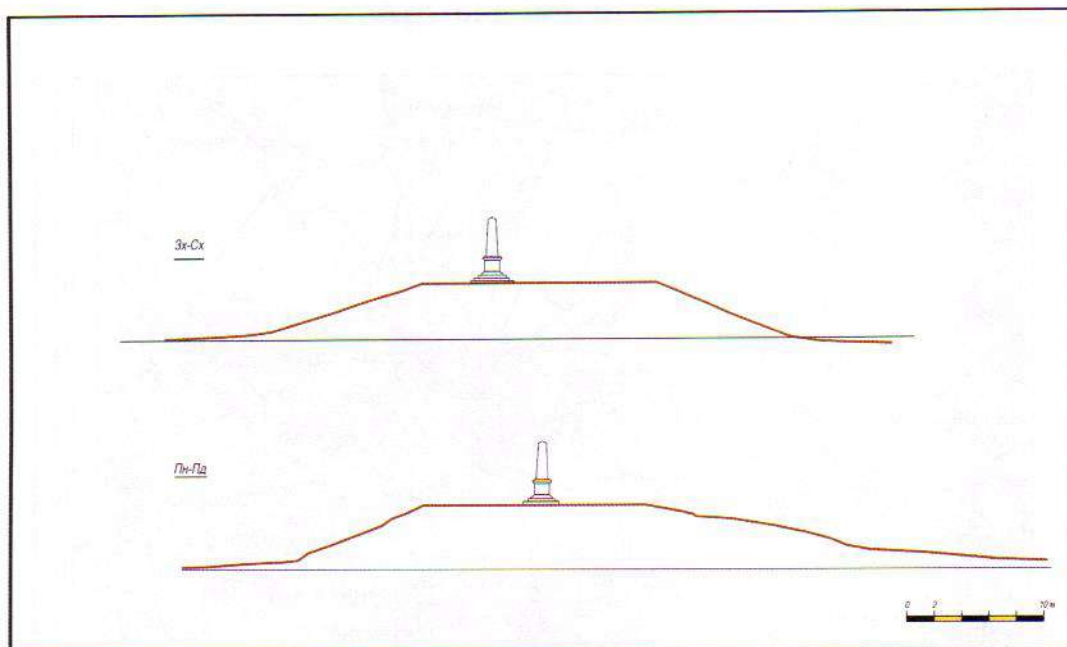
2. Генеральний план з позначенням охоронної зони

3. План пам'ятки

4. Загальний план пам'ятки

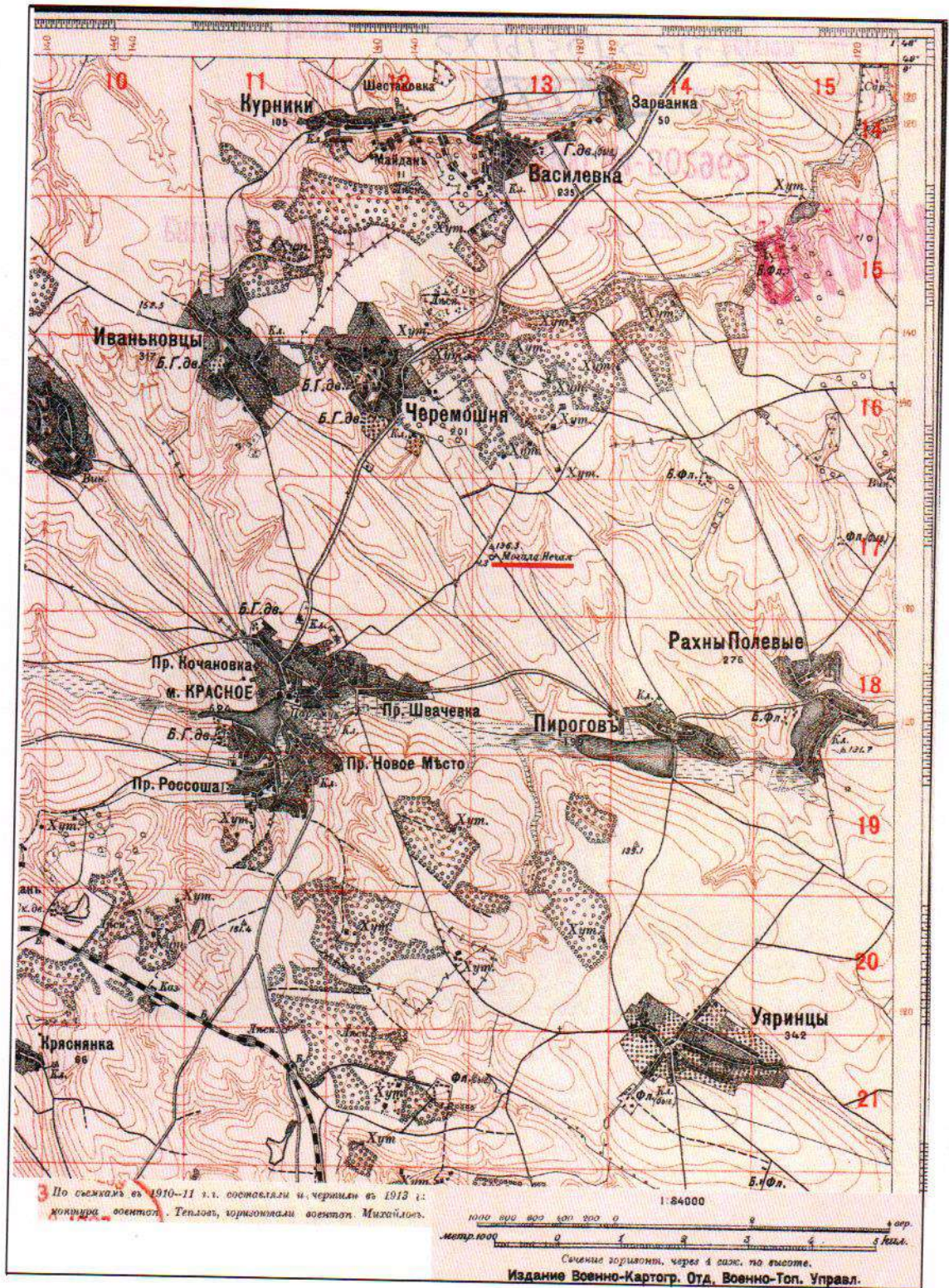

5. Розріз пам'ятки

Архівна іконографія

6. Фрагмент мапи 1868 р.

7. Фрагмент мапи 1913 р.

8. Пам'ятник на могилі Д. Нечая. Фото 1975 р.

Фотоілюстрації

Фото 1. Загальний вигляд пам'ятки. 2017 р.

Фото 2. Панорама загального вигляду пам'ятки. 2017 р

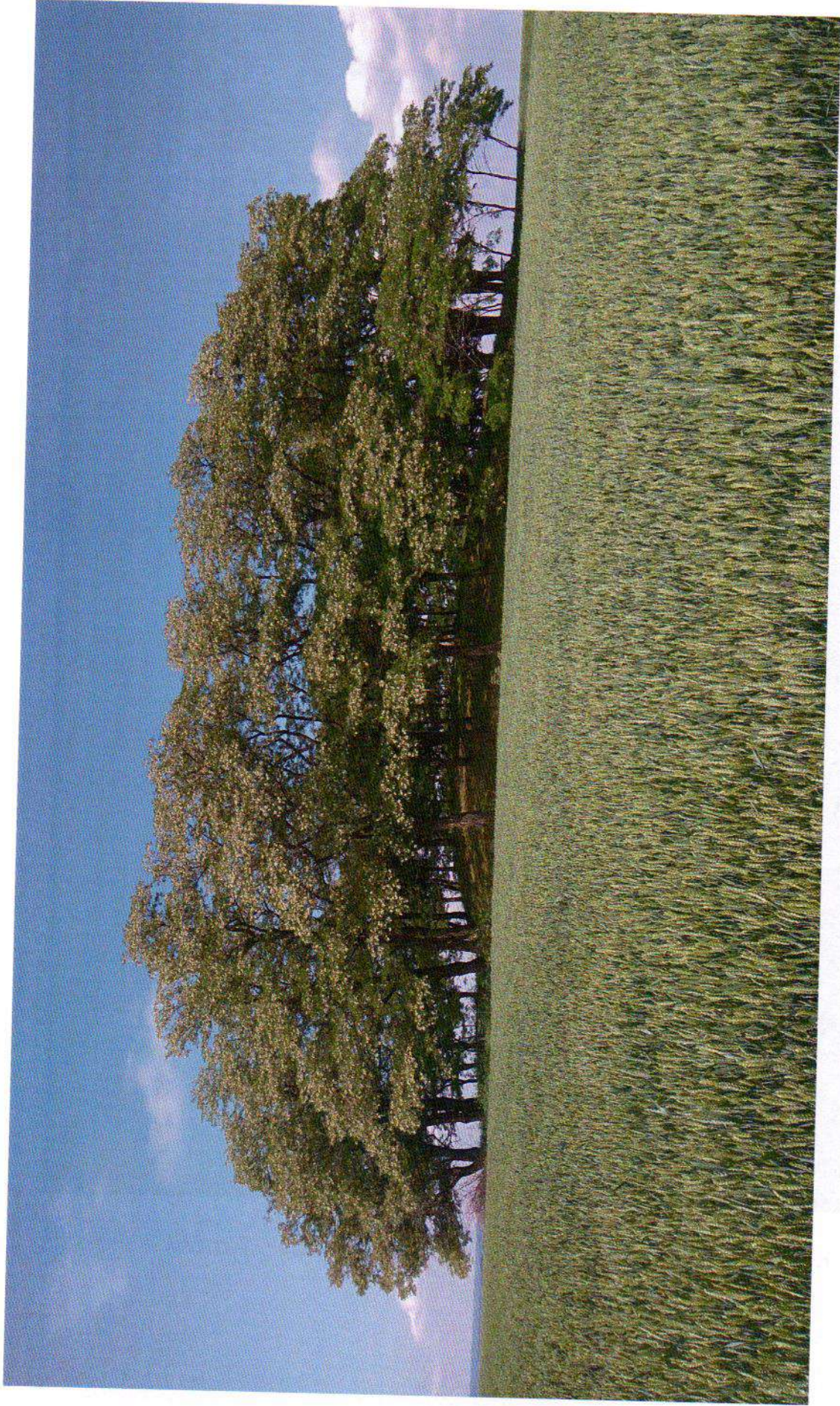

Фото 3. Панорама загального вигляду пам'ятки. 2017 р.

Фото 4. Загальний вигляд могили Данила Нечая. 2017 р.

Фото 5. Загальний вигляд могили Данила Нечая. 2017 р.

Фото 6. Обеліск на могилі Данила Нечая. 2017 р.

Фото 7. Обеліск на могилі Данила Нечая. 2017 р.

Фото 8. Обеліск на могилі Данила Нечая. Тильна сторона. 2017 р.

Фото 9. Написи на стелі. 2017 р.

Фото 10. Дерев'яний хрест . 2017 р.

АКТ
технічного стану об'єкта (пам'ятки) культурної спадщини
(необхідне підкреслити)

№ 1

від 30 червня 2017 року

Могила соратника Богдана Хмельницького Данила Нечая

(найменування об'єкта (пам'ятки) культурної спадщини)

історичний

(вид/види об'єкта (пам'ятки) культурної спадщини)

Національного значення

(категорія об'єкта (пам'ятки) культурної спадщини)

Постанова Кабінету Міністрів України від 3.09.2009 р. № 928

(номер і дата рішення про взяття на облік)

№ 020023-Н

(існуючий охоронний номер (за наявності))

Ми, що нижче підписалися, представники ТОВ "Міжнародного центру культурної спадщини та культурних цінностей", Гаврилюк Яків Петрович – директор, Карпенко Лідія Василівна – науковий консультант, Чувашова Олена Олегівна – мистецтвознавець, завідувач сектору культури і туризму Тиврівської райдержадміністрації – Мартиневич Світлана В'ячеславівна, завідувач сектором охорони культурної спадщини управління культури і мистецтв Вінницької ОДА – Потупчик Михайло Валентинович, склали цей Акт про те, що цього числа нами проведено огляд технічного стану об'єкта (пам'ятки) культурної спадщини – могила соратника Богдана Хмельницького Данила Нечая, що розташована в адміністративних межах Тиврівського району Вінницької області, зокрема, за 1,7 км на південний схід від с. Черемошне та 2 км на північний схід від с. Красне.

У результаті огляду об'єкта (пам'ятки) встановлено технічний стан об'єкта (пам'ятки) культурної спадщини.

1. Загальний стан об'єкта (пам'ятки) культурної спадщини

Поховання розташоване на кургані діаметром 52 м по лінії захід-схід та 58 м по лінії північ-південь, висотою 4,7 м. Дещо витягнутий у північній

частині. Вершина кургану штучно зрізана (ймовірно під час встановлення пам'ятного знаку), в результаті чого утворився майданчик круглої форми діаметром ≈ 16 м.

На кургані встановлено пам'ятний знак у вигляді чотиригранного обеліску, який складається із двох каменів, від основної частини та ступінчастого цоколю відділений карнизом. Пам'ятник виготовлено з гніванського граніту місцевими каменярями, на якому викарбувані пам'ятні написи: "Тут похований герой народно-визвольної війни українського народу брацлавський полковник Данило Нечай який загинув в 1651 році в бою з польсько-шляхетськими військами", та зображення геральдичного щита у вигляді сувою пергаменту на фоні лаврового вінка та перехрещених шабель, на якому напис: "Споруджено у 1954 році на відзначення 300 річчя возз'єднання України з Росією".

У 1996 р. неподалік від обеліску встановлено дерев'яний хрест висотою 2 м. Обабіч пам'ятного знаку встановлені металеві флагштоки.

За результатами візуального обстеження загальний стан об'єкта культурної спадщини – добрий.

2. Стан території об'єкта (пам'ятки) культурної спадщини

Могила Д. Нечая розташована на високому кургані, який з усіх сторін оточений полями, північно-східна пола межує з ґрунтовою дорогою на село Красне. Територія навколо поховання упорядкована, висаджені листяні дерева. Від вершини кургану в північно-східному напрямку прокладено ґрунтову доріжку. Загальний стан добрий.

3. Додатки (матеріали фотофіксації)

1. Генеральний план з позначенням зон охорони.
2. План пам'ятки.
3. Загальний вигляд могили Д. Нечая. Фото 2017 року.

Науковий консультант
ТОВ "Міжнародний центр
культурної спадщини та
культурних цінностей"

(підпис)

Л.В.Карпенко

Мистецтвознавець
ТОВ "Міжнародний центр
культурної спадщини та
культурних цінностей"

(підпис)

О.О. Чувашова

Зав. сектором охорони культурної спадщини управління культури і мистецтв Вінницької облдержадміністрації

(підпис)

М. В. Потупчик

Зав. сектору культури і туризму Тиврівської райдержадміністрації у Вінницькій області

(підпис)

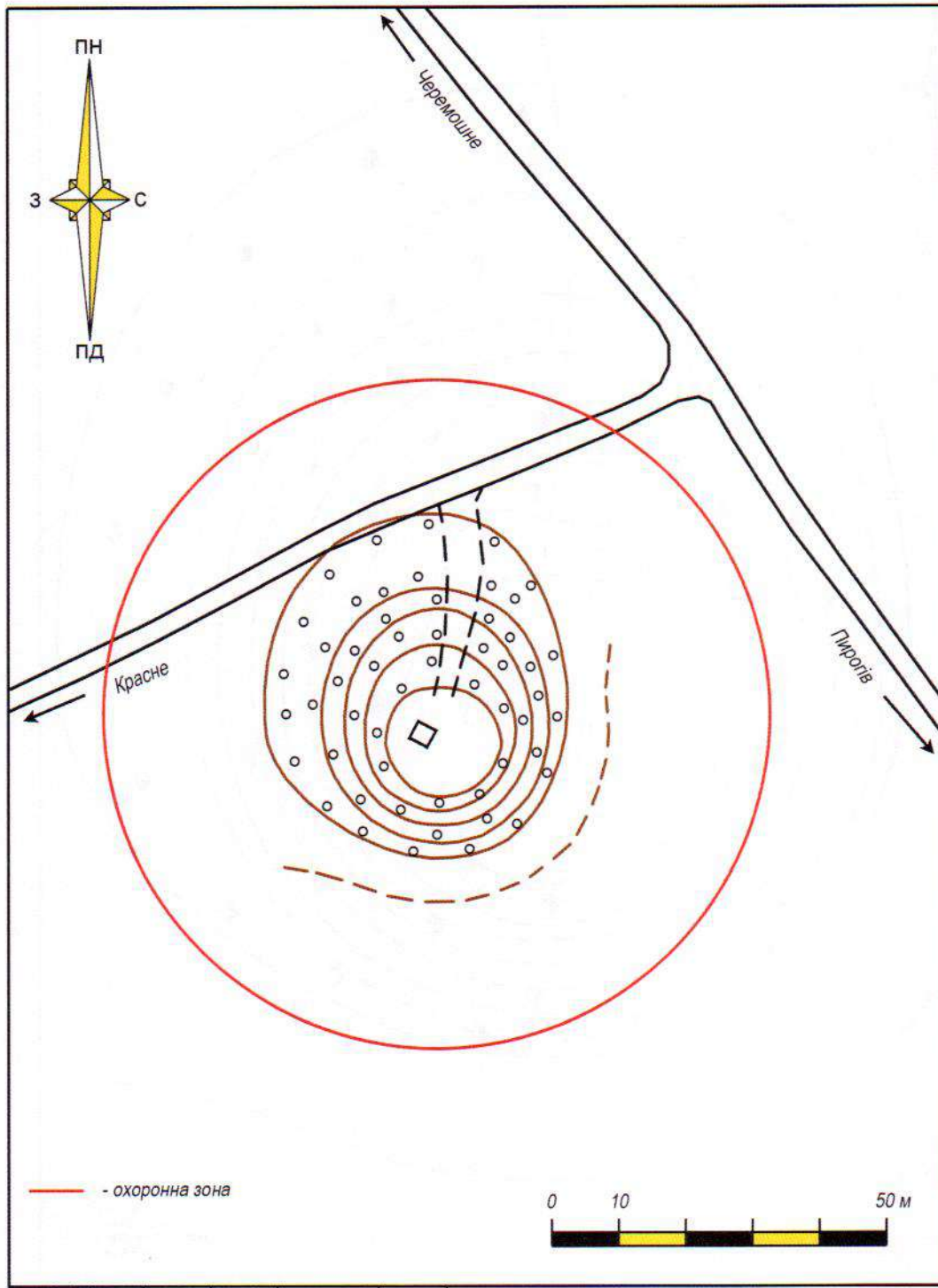

С.В. Мартиневич

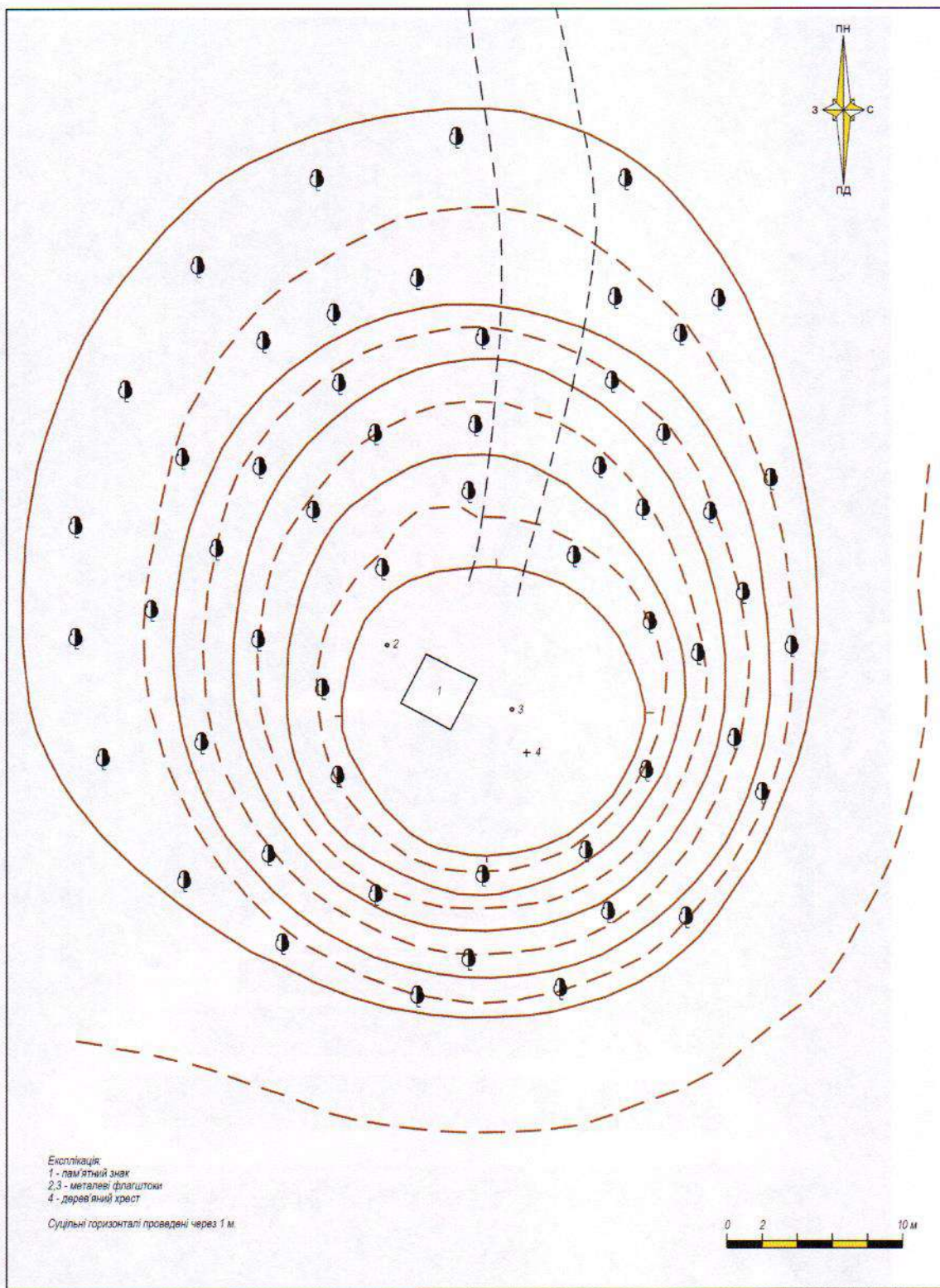
Директор
ТОВ "Міжнародний центр культурної спадщини та культурних цінностей"

Я.П. Гаврилюк

Генеральний план з позначенням охоронної зони

План пам'ятки

Загальний вигляд могили Д. Нечая. Фото 2017 року.